श्रकं पितृना श्रवित्सि श्राभिमुख्येन विद्या विद्तिवान् विदेर्लुङ श्रात्मनेपदे उत्तमैकवचनद्रपम् । कीदृशान्पितृन् सुविद्त्रान् सुष्ठु विशेषेण द्दतीति सुविद्त्राः तान् कल्याणदानान् । किं च वेवेष्टि विद्यः तस्य विद्याः व्यापनशीलस्य प्रज्ञस्य प्रज्ञो वै विद्युरिति [१.१.३.१.] श्रुतः तस्य नपातं विक्रमणं च विद्या नाम्ति पातो यत्र स नपातो देवयानपयः यत्र गतानां पातो नास्ति विविधं क्रमणं गमनागमनं यत्र स विक्रमणः पितृयानपयः यत्र गतानां पुनर्भागात्ते पतनम् प्रज्ञसम्बन्धिनौ देवयानपितृयानौ पन्यानौ विद्यीत्पर्यः उद्गामिनः पितृश्च । श्रतो व्रवीमि ये वर्हिषदः पितरः स्वध्या सवनीयलज्ञणेनान्नेन सक् सुतस्याभिषुतस्य सोमस्य पिदः पानं भन्नत भन्नते सेवत्ते लङ् श्रउभाव श्राष्टः ते इक् यज्ञे श्रागमिष्टाः श्रागक्तु लोउर्थे लुङ् पुरुषवचनव्यत्ययः ॥५६॥

उपंक्रताः पितर्रः सोम्यासी बर्क्ष्येषु निधिषु प्रियेषु । तश्यार्गमनु तश्रुक् युवन्वधिब्रुवनु तेश्वन्वस्मान् ॥५०॥

ते पितर इक् यज्ञे ग्रागमन् ग्रागक्नु व्यत्ययेन शपो लुक् ते श्रुवनु ग्रस्म-द्वः शृण्वनु श्रुवा च ग्रिधेष्रुवनु पितृभिः पुत्राणां यदक्तव्यं तदद्नु ते ग्रस्मान-वनु पालयनु । कीदशाः पितरः प्रियेषु ग्राभिरुचितेषु कृविःषु उपक्रताः सोम्यासः सोम्याः कीदशेषु प्रियेषु वर्क्षिथेषु वर्क्षिष भवानि वर्क्षिथाणि तेषु वर्क्षिष सा-दितेषु तथा निधिषु निधिभूतेषु निधिवत्स्थापनीयेषु ॥५०॥

ग्रायंतु नः पितर्रः सोम्यासीऽग्निघात्ताः पृथिभिर्देवयानैः । ग्रम्मिन्यद्ये स्वधया मद्त्रोऽधित्रुवतु तेऽवत्वस्मान् ॥५६॥

चतस्र ऋचोऽग्रिघात्तानां पितृणाम् ॥ नोऽस्माकं पितरः देवयानैः पिष्टिभिर्मार्गेः ग्रायनु ग्रागङ्नु देवैः सरु यान्ति पितरो येषु ते देवयाना मार्गाः तैः । की-दशाः पितरः सोम्यासः सोम्याः सोमपानार्हाः । ग्राग्रिघात्ताः ग्राग्रिना स्वात्ताः स्वादिताः ग्राग्रियान्द्रकृत्स्वाद्यति । श्रीतस्मार्तकर्मानुष्ठायिनः । येषां पुत्रादिभिरेतत्कर्मानुष्ठीयते तद्वत्तम् पुत्रेण लोकान्त्रयति पौत्रेणानन्त्यमश्चते ग्रय पुत्रस्य पौत्रेण